

tal til 3, der alle er bestemt for Kystartilleriet, og Krigsministeriet har derfor ophævet Ingeniørkorpsets særlige Fartøjtjeneste.

Under Afviklingen af Hærloven af 1909 er der indtil nu afskediget 3 Baadførere og der er saaledes endnu 6 Baadførere til Tjeneste.

Af disse 6 anvendes de 5 som virkelige Baadførere, og da Tjenesten ikke vil kunne bestrides med et mindre Antal, maa Normeringstallet forøges fra 3 til 5.

Den 6. Baadfører anvendes — og har altid været anvendt — som Baadebygger. Naar han afgaar, vil hans Arbejde blive bestridt af konjunkturlønnet Personale; men det skønnes ikke i Overensstemmelse med Statskassens Tarv eller med den Praksis, der er fulgt med Hensyn til de øvrige Tjenestemandstillingers Reduktion, nu at give denne Tjenestemand Ventepenge og samtidig engagere en konjunkturlønnet Person til at udføre hans Arbejde.

Baadebyggerstillingen er derfor foreslaaet oprettet som selvstændig Stilling, dog kun indtil den nu ansatte Tjenestemand afgaar.

Til 168.

Ændringen er en Følge af, at Stillingen nu ved indtraadt Tjenesteledighed er nedlagt.

Til 169 og 170.

Ved Tjenestemandsløven af 12. September 1919 blev Hærens Kokke placerede i 10. Lønningsklasse a (1 920 Kr.—2 370 Kr.), medens Kokke ved andre Tjenestegrene (Vandbygningsvæsenet, Vagervæsenet m. m.) placeredes med Lønning efter 9. Lønningsklasse c (2 100 Kr.—2 550 Kr.).

Da den Tjeneste, der paahviler Kokkene ved Kystartilleriet, hvad Omfang og Art angaar, ikke ligger under Kokkenes Tjeneste i andre Etater, og da de er udelukkede fra Avancement, taler Billighed for en Omplacering, som den foreslaaede.

Til 172.

Der har altid været paalagt den som Generalkommandointendant ved 1. Generalkommando fungerende Stabsintendant et stort og ansvarsfuldt Arbejde, et Arbejde, der, efter at 2. Generalkommando ved Genneførelsen af Hærloven af 1922 er bleven nedlagt, yderligere er bleven forøget samtidig med, at det til hans Raadighed værende Personel, tværtimod at være forøget i samme Forhold som Arbejdet, er bleven meget betydeligt reduceret.

Da Stillingen som Generalkommandointendant stiller særlige Krav til den paagældende Embedsmands Dygtighed og Arbejdskraft finder man det meget ønskeligt, at der tillægges ham et Honorar, som det foreslaaede.

Til 173.

Ved Lønningslovene af 1867 og 1909 blev der tillagt Underofficerer og dermed ligestillede Musikere ved henholdsvis Livgarden og Gardehusarregimentet et Bestillingstillæg paa 30 Kr. som Godtgørelse for forøgede Udgifter ved Beklædning.

Ved Tjenestemandsløven af 12. September 1919 blev Tillæget forhøjet til dets nuværende Beløb, 48 Kr.

Efter at det paagældende Personale er overgaaet til den ved Hærloven af 1922 nyoprettede Officiantgruppe eller er blevet ligestillet med Befalingsmænd i denne Gruppe, har dets Uniformering ogsaa i Henseende til Bekostning i meget stærk Grad nærmet sig den for Officerer ved de nævnte to Afdelinger fastsatte, og Billighed taler derfor for en Forøgelse af Tillæget som foreslaaet.

Afdeling 31.

Søværnet.

Til 174.

Ved Lov af 29. Marts 1924 blev der foretaget forskellige Ændringer i Søværnsloven af 1922, hvorved bl. a. Orlogsværftet reorganiseredes paa væsentlig andet Grundlag end hidtil, alt i Overensstemmelse med den Indstilling, der var afgivet af den under 31. Oktober 1922 nedsatte Kommission angaaende Orlogsværftet og Hærens tekniske Virksomheder m. v. Ved denne Omordning blev Skibstilsynet udskilt fra Orlogsværftets Ledelse ud fra den Betragtning, at der burde være en klar og skarp Grænse mellem den Myndighed, der bestemmer og kontrollerer Arbejdet, og Fabrikledelsen, der udfører det.

De Hverv, der paahviler Skibstilsynet, kan i Hovedsagen sammenfattes som følger:

Det varetager Udviklingen og Ledelsen af Søværnets tekniske Anliggender og er Marineministeriets Raadgiver i disse Sager, dog med Undtagelse af Vaabentechnikken.

Det fører Tilsyn med og har Ansvaret for, at Flaadens Skibsmateriel er i sødygtig og forsvarlig Tilstand.

Det udarbejder Specifikationer over samtlige Reparations- og Vedligeholdelsesarbejder, der skal udføres ved Orlogsværftet.